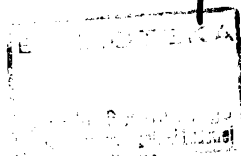

URZĄD PATENTOWY

F 026 47/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26612.

Kl. 46 a⁶, 7.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

46e, 47/04

Mieszanka spirytusowa.

Zgłoszono 23 kwietnia 1936 r.

Udzielono 7 maja 1938 r.

Pierwszeństwo: 22 maja 1935 r. (Niemcy).

Przy używaniu zbiorników z lekkich metali i przewodów z magnezu lub jego stopów do mieszanek silnikowych materiałów pędnych, które zawierają alkohole jednowodorotlenowe, zwłaszcza metanol i etanol, i które w celu zapobieżenia rozdzielaniu się tych mieszanek na warstwy są praktycznie biorąc wolne od wody, zauważono, że części metalowe ulegają szczególnie silnemu nagryzaniu. Bliższe badania tego zjawiska doprowadziły do stwierdzenia, że niższe alkohole jednowodorotlenowe, które przy umiarkowanej zawartości wody nagryzają magnez powoli, w stanie praktycznie biorąc bezwodnym nagryzają go o wiele szybciej i silniej.

Stwierdzono, że nagryzaniu temu moż-

na zapobiec przez dodawanie do tego rodzaju praktycznie biorąc wolnych od wody mieszanek materiałów pędnych, składających się na przykład z benzyny i etanolu lub benzyny, benzenu i metanolu, niewielkich ilości obojętnych fluorków potasowcowych lub amonu.

Do paliwa wprowadza się fluorki ochraniające, najkorzystniej w ilościach przekraczających ich rozpuszczalność, np. 5 g na litr. W celu zapobieżenia przedostaniu się nierozpuszczonych cząstek soli do przewodów materiału pędnego lub silnika można fluorek w sposób znany umieścić w woreczku przepuszczającym ciecz, np. w naboju dziurkowanym, zanurzonym w zbiorniku materiału pędnego, przy czym soli

bierze się celowo tyle, aby jej ilość wystarczyła na wielokrotne napełnianie zbiornika materiałem pędnym.

Następnie stwierdzono, że mieszanki materiałów pędnych z dodatkiem fluorków według wynalazku nie nagryzają i takich urządzeń, które prócz części, wytworzonych z magnezu lub stopów magnezu, zawierają części wytworzone również z innych metali lub stopów metali, a zwłaszcza wrażliwych na nagryzanie wskutek powstawania różnic potencjałów między poszczególnymi stopami.

W celu zapobieżenia nagryzaniu proponowano już do cieczy chłodzących, stanowiących alkohole wielowodorotlenowe lub zawierających takie alkohole w mieszaninie z wodą i stosowanych w chłodnicach z magnezu lub jego stopów, dodawanie rozpuszczalnego w wodzie fluorku w ilości nie przekraczającej stopnia jego rozpuszczalności. Z tego jednak nie można było wywnioskować tego, co jest przedmiotem wynalazku niniejszego, gdyż nie można było przypuścić, że jednowodorotlenowe alkohole bezwodne, które w przeciwieństwie do alkoholi wielowodorotlenowych działają na magnez lub jego stopy niezwykle silnie nagryzająco, tracą biorąc praktycznie całkowicie swą właściwość silnego nagryzania magnezu w razie wprowadzenia do nich niewielkiego dodatku fluorków.

Poza tym zalecano również dodawanie fluorków do mieszanek materiałów pędnych, zawierających czteroetylek ołowiu jako środek przeciw stukaniu, w celu zapobieżenia rozkładowi tego środka. Mieszanki materiałów pędnych według wynalazku niniejszego, wolne od wody i zawierające alkohole jednowodorotlenowe, same są jednak takie, iż nie wywołują stukania, wobec czego dodawanie specjalnego środka przeciw stukaniu i jego utrwalacza jest w ogóle rzeczą zbędną.

Takież samo działanie, jak przy użyciu fluorków potasowcowych lub fluorku amonu, można osiągnąć również przy użyciu rozpuszczalnych fluorków niektórych innych metali.

Zastrzeżenie patentowe.

Mieszanka spirytusowa z alkoholem bezwodnym o jednej grupie *OH*, znamieną tym, że zawiera rozpuszczalny w mieszaninie fluorek potasowca lub amonu w ilości odpowiadającej stanowi nasycenia roztworu.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.